

รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๗ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

๑. ชื่อกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ.

๒. รายละเอียดกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ

ผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี ๒๕๖๕ พบว่า ประเทศไทยมีผู้มีงานทำ ๓๙.๖ ล้านคน เป็นแรงงานนอกระบบหรือแรงงานอิสระ^๑ ๒๐.๒ ล้านคน (ร้อยละ ๕๑.๐ ของผู้มีงานทำ) แรงงานนอกระบบหรือแรงงานอิสระของไทยมากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานในภาคเกษตร และที่เหลือทำงานนอกภาคเกษตร ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ทำอาชีพค้าปลีกและบริการด้านอาหาร อาทิ พ่อค้าแม่ค้าตามร้านขายของชำ ร้านค้าออนไลน์ หาบเร่แผงลอย ฯลฯ โดยแรงงานกลุ่มดังกล่าวต้องเผชิญกับปัญหาอย่างน้อย ๓ ประการ คือ ปัญหาจากการทำงาน ปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน โดยผลการสำรวจความต้องการการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐของแรงงานกลุ่มดังกล่าวพบว่า^๒ มีความต้องการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐในด้านหลักประกันชีวิต และการเข้าถึงแหล่งรายได้หรือเงินทุน เพื่อพัฒนาต่อยอดอาชีพของตนเองและดำรงชีวิตประจำวัน โดยในส่วนของความต้องการช่วยเหลือด้านการเงิน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น เช่น ปัญหาจากการทำงานที่ได้รับค่าตอบแทนไม่เป็นธรรม การไม่มีอำนาจต่อรองเท่าเทียมกับผู้จ้างงาน ส่งผลให้แรงงานอิสระมีรายได้ที่ไม่แน่นอน รายได้น้อยกว่าเกณฑ์ค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด จึงพยายามเข้าถึงแหล่งเงินทุน แต่ด้วยลักษณะการทำงานที่ไม่เป็นระบบ ทำงานไม่ประจำ ทำให้สถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อมองว่าเป็นผู้มีรายได้ไม่มั่นคงจึงไม่ได้รับสินเชื่อหรือความช่วยเหลือด้านการเงิน ดังนั้นสภาพและบริบทของแรงงานอิสระในประเทศไทย นอกจากจะต้องเผชิญกับปัญหาจากการทำงาน ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาย่างตรงจุด อีกทั้งยังต้องเผชิญกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมด้วย ทำให้เกิดความยากลำบากเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ซึ่งปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ควรได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างเร่งด่วน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๔ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนมีความสามารถในการทำงานอย่างเหมาะสมกับศักยภาพและวัยและให้มีงานทำ และพึงคุ้มครองผู้ใช้แรงงานให้ได้รับความปลอดภัยและมีสุขอนามัยที่ดีในการทำงาน ได้รับรายได้ สวัสดิการ การประกันสังคม และสิทธิประโยชน์อื่นที่เหมาะสมแก่การดำรงชีพ และพึงจัดให้มีและส่งเสริมการออมเพื่อการดำรงชีพเมื่อพ้นวัยทำงาน และจากยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม รัฐพึงให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง และตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มอบอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารและคุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน ส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำให้กระทรวงแรงงาน

^๑ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒๐/๒๕๖๖) แก่ไข้อยู่คำ “แรงงานนอกระบบ” เป็น “แรงงานอิสระ” เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะหรือสภาพการทำงานของแรงงานตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่มีอิสระในการทำงาน

^๒ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, “โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายประกอบการออกกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ.”, ๒๕๖๖.

ด้วยการแข่งขันอย่างรุนแรงภายใต้ระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ ทำให้รูปแบบการดำเนินงานเศรษฐกิจมีการปรับตัว เกิดรูปแบบการจ้างแรงงานแบบใหม่ การเหมาช่วง ประกอบกับในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจแบบไทยได้อาศัยเครื่องมือดิจิทัลทั้งในภาคการค้าและภาคบริการ ซึ่งจะเห็นว่า “ดิจิทัลแพลตฟอร์ม” (digital platform) ส่งผลกระทบต่อภาคแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะทำให้รูปแบบ ทักษะอาชีพเปลี่ยนแปลงไปเกิดอาชีพอิสระใหม่ ๆ ซึ่งไม่ได้เป็นการจ้างงานระยะยาว เช่น คนทำงานแพลตฟอร์ม (platform worker) ที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ในการประกอบอาชีพ เช่น แม่บ้าน บริการขนส่งผู้โดยสาร บริการส่งสินค้าและอาหารออนไลน์ จึงส่งผลให้แรงงานอิสระมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเกินครึ่งหนึ่งของผู้มีงานทำทั่วประเทศ ทั้งนี้ ปัจจุบันในกระทรวงแรงงานได้ขับเคลื่อนงานด้านแรงงานนอกระบบหรือแรงงานอิสระผ่านคณะกรรมการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบแห่งชาติ (คนช.) ซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานกลุ่มดังกล่าว อย่างไรก็ตามกลไกนี้ยังไม่สามารถแก้ปัญหาด้านการส่งเสริม การพัฒนา และความคุ้มครองแรงงานอิสระได้อย่างมีเอกภาพและรวดเร็ว เพราะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน และยังไม่มีความหมายเฉพาะที่ดูแลแรงงานอิสระครอบคลุมทุกกลุ่มอาชีพทุกมิติ ซึ่งกฎหมายที่มีอยู่ปัจจุบันเป็นกฎหมายเฉพาะด้านเฉพาะกลุ่ม เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น เพื่อให้แรงงานอิสระได้รับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กระทรวงแรงงานจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. และกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อเป็นทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้เป็นไปตามเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒.๑ วัตถุประสงค์ของกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามโครงการหรือแผนงานที่ศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระเสนอ
- (๒) สนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการหรือแผนงานในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่องค์กรแรงงานอิสระเสนอ
- (๓) สนับสนุนการดำเนินงานในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระของเครือข่ายแรงงานอิสระ สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ
- (๔) ให้แรงงานอิสระกู้ยืมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือใช้ในการดำรงชีพ
- (๕) จัดให้มีประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่นตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗
- (๖) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดให้แก่แรงงานอิสระตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน

๒.๒ เป้าหมายของกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ

๒.๒.๑ เพื่อให้แรงงานอิสระซึ่งมีอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งทุนของสถาบันการเงินมีทุนกู้ยืมสำหรับประกอบอาชีพหรือใช้ในการดำรงชีพ โดยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการจ่ายค่าสมาชิก และเงินสะสม รวมถึงการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบธุรกิจในการส่งเงินสมทบเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองกลุ่มแรงงานอิสระ

๒.๒.๒ มีงบประมาณเพื่อช่วยเหลือและอุดหนุนหรือว่าจ้างสมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือนิติบุคคลเพื่อดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ ทั้งในมิติโอกาสในการประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะฝีมือ การคุ้มครองสภาพการทำงานที่เหมาะสม และการสร้างหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง

๓. แผนการบริหารจัดการกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ

๓.๑ โครงสร้างการบริหารงานทุนหมุนเวียน

บริหารทุนหมุนเวียนโดยคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงาน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านแรงงาน เป็นกรรมการ ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพอิสระจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ผู้แทนผู้ประกอบการจำนวนสองคน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ ให้ผู้บริหารกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓.๒ แผนการดำเนินงาน (Action Plan)

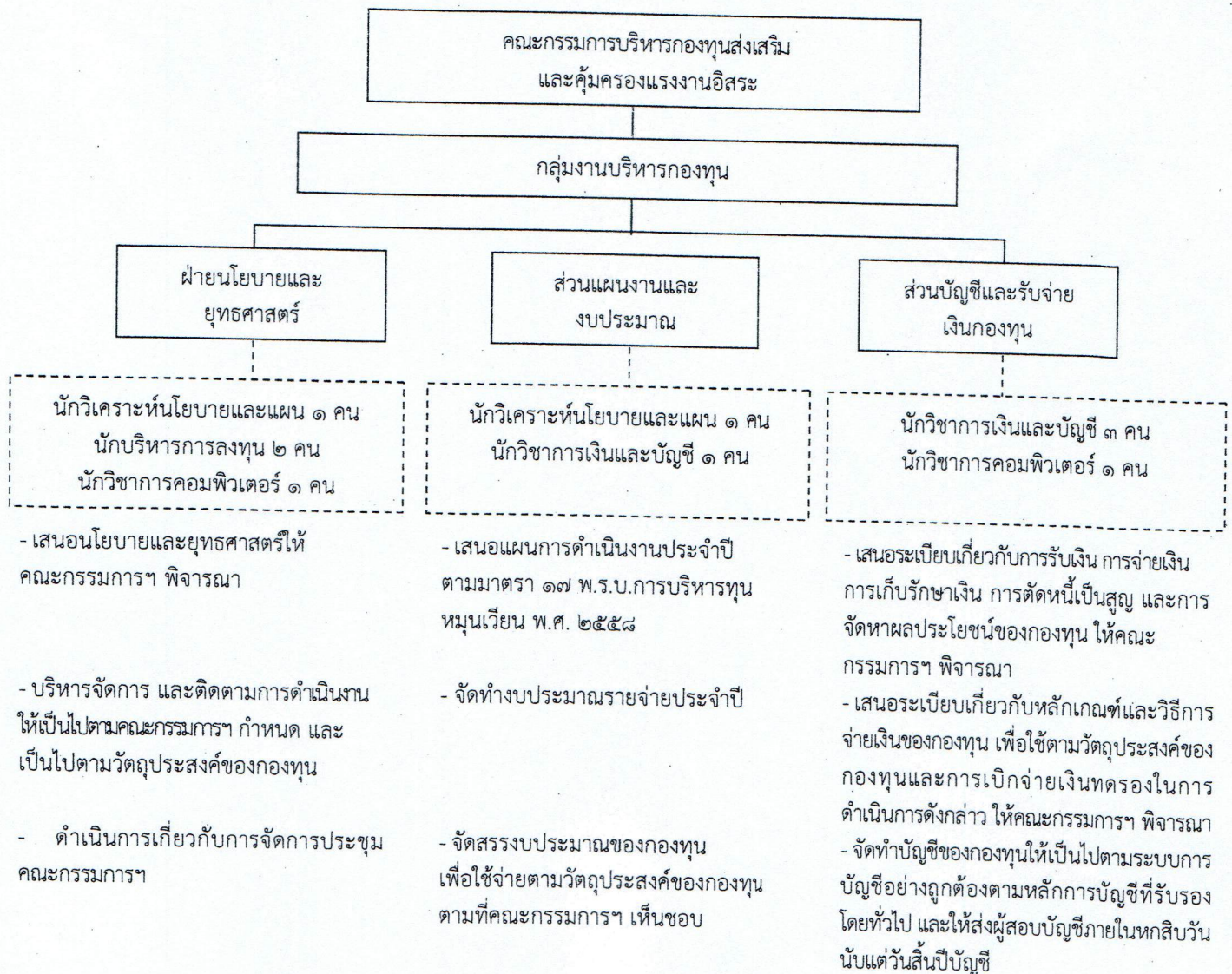
กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
(๑) กำหนดนโยบายการบริหารกองทุน กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ภายใต้ นโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ	ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนของผู้ประกอบอาชีพอิสระที่เป็นสมาชิกกองทุน โดยพิจารณาจากจำนวนเงินและทรัพย์สินของกองทุนและจำนวนเงินค่าสมาชิกที่ส่งเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคสอง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๓) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่เป็นสมาชิกกองทุน โดยพิจารณาจากจำนวนเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแต่ละรายอาจได้รับสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับสิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และจำนวนเงินสะสมที่ส่งเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๒๗ วรรคสอง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน (ร่างมาตรา ๗๓ วรรคสอง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๕) กำหนดเกี่ยวกับการนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายเพื่อจัดให้มีประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่น แก่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๓ วรรคสาม กำหนด (ร่างมาตรา ๗๓ วรรคสาม)	ยกเว้นเสนอเมื่อมีนโยบายที่จำเป็น
(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะของกรรมการที่จะได้รับการแต่งตั้ง เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรแรงงานอิสระ ผู้แทนผู้ประกอบการ และผู้แทนสภาองค์กรผู้ประกอบการในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๗๗ วรรคสอง)	ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระของผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยกำหนดให้	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
จ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนเป็นรายปี อัตราค่าสมาชิกไม่เกิน ๗๒๐ บาทต่อปี (ร่างมาตรา ๘๔)	
(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาการรับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระที่สิ้นสมาชิกภาพกองทุน โดยการลาออกจากกองทุน โดยให้ผู้นั้นอาจได้รับสิทธิประโยชน์ต่อไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๘๕ วรรคสอง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๙) กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าสมาชิกคงเหลือ รวมทั้งดอกผลหรือผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่สิ้นสมาชิกภาพกองทุน (ร่างมาตรา ๘๖)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๐) กำหนดอัตราเงินสะสมที่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระจะต้องจ่ายเข้ากองทุน ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราเงินสะสมน้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง (อัตราร้อยละสาม) (ร่างมาตรา ๘๘ วรรคสอง)	ยกร่างเสนอเมื่อมีนโยบายที่จำเป็น
(๑๑) ออกระเบียบเกี่ยวกับการคืนเงินสะสมในส่วนที่เกินแก่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระที่จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนเกินจำนวนที่ต้องชำระ (ร่างมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๒) กำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนของผู้ประกอบธุรกิจ โดยกำหนดไม่เกินอัตราร้อยละสามของค่าบริการที่เรียกเก็บ (ร่างมาตรา ๙๐)	ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๓) กำหนดแบบรายการแสดงการนำส่งเงินสะสมที่ผู้ประกอบธุรกิจหักจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระได้รับ และเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าจ่ายสมทบเข้ากองทุน และวิธีการนำส่ง (ร่างมาตรา ๙๑)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๔) กำหนดอัตราร้อยละเงินเพิ่มที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องจ่ายกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลา โดยเป็นการกำหนดนอกเหนือไปจากที่มาตรา ๙๒ กำหนดไว้ ที่อัตราร้อยละสองต่อเดือน ของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจยังมีได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงิน (ร่างมาตรา ๙๒)	ยกร่างเสนอเมื่อมีนโยบายที่จำเป็น
(๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องนำส่งเข้ากองทุน ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ (ร่างมาตรา ๙๓ วรรคสอง (๒))	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๖) กำหนดหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับเงินสะสมหรือเงินสมทบในส่วนที่เกินคืน ของผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง (ร่างมาตรา ๙๔)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๗) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาการรับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระที่สิ้นสมาชิกภาพกองทุน โดยให้ผู้นั้นอาจได้รับสิทธิประโยชน์ต่อไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๘) กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสะสมคงเหลือรวมทั้งดอกผลหรือ	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
ผลประโยชน์ของเงินดังกล่าวให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่สิ้นสมาชิกภาพกองทุน (ร่างมาตรา ๑๐๓)	พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๑๙) กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งการรับเงินให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ที่สิ้นสมาชิกภาพ หรือผู้มีสิทธิ มารับเงินค่าสมาชิกและเงินสะสมคงเหลือ และดอกผลหรือผลประโยชน์ รวมถึงกำหนดวิธีการรับเงินดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม)	ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ
(๒๐) พิจารณานุมัติแผนการดำเนินงานประจำปี	ปีละ ๑ ครั้ง ภายในเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณ
(๒๑) พิจารณาจัดสรรเงินและทรัพย์สินของกองทุนให้ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุน	เดือนละ ๑ ครั้ง

๓.๓ แนวทาง/วิธีดำเนินงาน /รูปแบบการบริหารทุนหมุนเวียน

บริหารกองทุนฯ โดยคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระและมีโครงสร้างองค์กรทุนหมุนเวียน ดังนี้

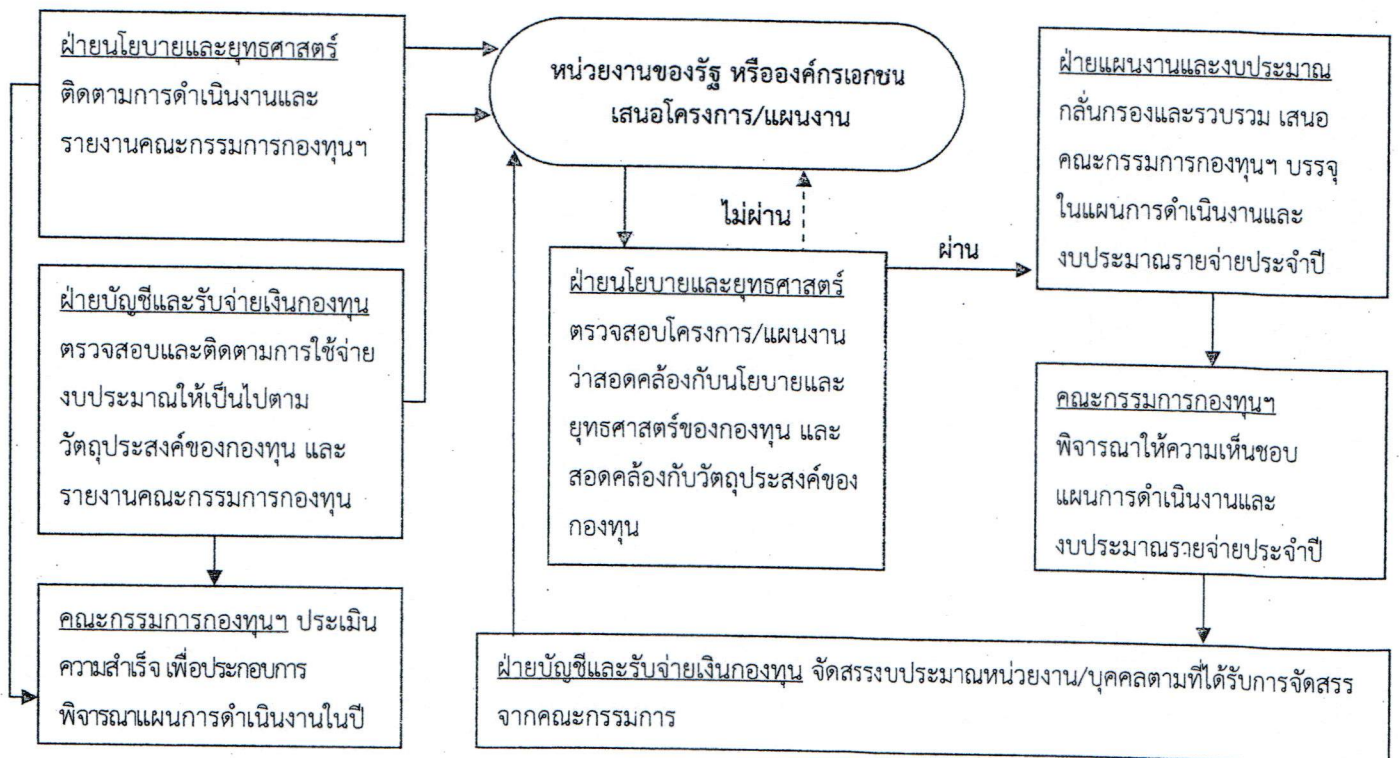

- รายงานผลการสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชีให้คณะกรรมการ
- เสนอรายงานผลการสอบบัญชีต่อ ครม. ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี
- เผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ครม. รับทราบ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการรับ ผาก เบิกจ่ายเงินของกองทุน

หน้าที่และอำนาจ

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารกองทุน กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ภายใต้นโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การตัดหนี้เป็นสูญและการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน โดยได้รับความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (๓) ออกระเบียบและพิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๗๓ โดยได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ
- (๔) จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินของกองทุนตามมาตรา ๗๓ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ โดยจัดทำแผนรายปีและแผนระยะห้าปี
- (๕) แต่งตั้งผู้บริหารกองทุนเพื่อทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน

๓.๔ กระบวนการติดตามความสำเร็จของงาน

๓.๕ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

(๑) จุดแข็ง (Strength)

- มีบุคลากรและหน่วยงานรองรับการบริหารจัดการของกองทุน
- ผู้บริหารกระทรวงแรงงานให้การสนับสนุน
- มีแหล่งรายได้หลักจากการจัดเก็บค่าสมาชิกปีละไม่เกิน ๗๒๐ บาท (ประมาณวันละ ๒ บาท)

*ซึ่งจากการรับฟังความคิดเห็นแรงงานนอกระบบยินดีจ่ายค่าสมาชิก โดยระบุว่าเป็นอัตราที่มีความสามารถในการจ่ายได้โดยไม่กระทบกับการดำเนินชีวิตประจำวัน

- รายรับมีมากกว่ารายจ่าย

(๒) จุดอ่อน (Weakness)

- เป็นภารกิจใหม่ของหน่วยงาน ในระยะเริ่มแรกบุคลากรอาจต้องใช้เวลาในการเรียนรู้

(๓) โอกาส (Opportunity)

- รัฐบาลให้ความสำคัญและสนับสนุน
- ภาครัฐเครือข่ายหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม พร้อมสนับสนุน

การดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) อุปสรรค (Threat)

- การไล่เบียดค่าใช้จ่ายเงินกู้ที่ผิดนัดชำระ อาจทำได้ยากในกรณีที่ลูกหนี้กองทุนไม่มี

ความสามารถในการจ่าย

*หมายเหตุ ข้อมูลจากการเปิดรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ พ.ศ. ในหมวด ๔ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานนอกระบบ (มาตรา ๓๑ - มาตรา ๔๒) มีผู้เห็นด้วย ๒๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๗๐ ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๔ ผู้ไม่แสดงความคิดเห็น ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๖ ทั้งนี้ มีข้อสังเกตเพิ่มเติม เช่น ควรให้มีเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เป็นต้น จึงได้บัญญัติเพิ่มเติมให้มีเงินอุดหนุนจากรัฐบาลไว้ในร่างพระราชบัญญัติด้วย

๔. ประมาณการรายจ่าย

ตาราง ๑ ประมาณการรายจ่ายของกองทุน ปีละ ๓,๕๒๖.๒๘ ล้านบาท ประกอบด้วย

รายจ่าย									
(๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ								๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	
ค่าสนับสนุนโครงการหรือแผนงาน	๒๐	หน่วยงาน	x	๕๐๐,๐๐๐	บาท	x	๑	ครั้ง	= ๑๐,๐๐๐,๐๐๐
หน่วยงานต่าง ๆ									
เงินกู้ยืมรายบุคคล	๒๐,๐๐๐	คน	x	๕๐,๐๐๐	บาท	x	๑	ครั้ง	= ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
เงินกู้ยืมรายกลุ่ม	๕๐๐	กลุ่ม	x	๓๐๐,๐๐๐	บาท	x	๑	ครั้ง	= ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐
เงินค่าประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่นของแรงงานอิสระ	๑,๐๐๐,๐๐๐	คน	x	๕๐๐	บาท	x	๑	ปี	= ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
เงินค่าประกันภัย การคุ้มครองสุขภาพ หรือสิทธิประโยชน์อื่นของแรงงานกึ่งอิสระ	๓๐๐,๐๐๐	คน	x	๑,๐๐๐	บาท	x	๑	ปี	= ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐
เงินค่าสมาชิกคืนให้แรงงานอิสระ	๑,๐๐๐,๐๐๐	คน	x	๒๒๐	บาท	x	๑	ปี	= ๒๒๐,๐๐๐,๐๐๐
เงินสะสมคืนให้แรงงานกึ่งอิสระ	๓๐๐,๐๐๐	คน	x	๔,๔๐๐	บาท	x	๑	ปี	= ๑,๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐
(๒) ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารกองทุน								๖,๒๗๙,๒๘๐	
เบี้ยประธานกรรมการ (๑ คนละ)	๑	คน	x	๓,๐๐๐	บาท	x	๑๒	ครั้ง	= ๓๖,๐๐๐
เบี้ยคณะกรรมการ	๑๘	คน	x	๒,๔๐๐	บาท	x	๑๒	ครั้ง	= ๕๑๘,๔๐๐
ค่าอาหาร	๑๘	คน	x	๑๒๐	บาท	x	๑๒	ครั้ง	= ๒๕,๙๒๐
ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม	๑๘	คน	x	๗๐	บาท	x	๑๒	ครั้ง	= ๑๕,๑๒๐
ค่าเอกสาร	๑๘	ชุด	x	๗๐	บาท	x	๑๒	ครั้ง	= ๑๕,๑๒๐

รายจ่าย									
เบี้ยประธานอนุกรรมการ (๗๗ คนละ)	๑	คน	X	๑,๕๐๐	บาท	X	๙๒๔	ครั้ง	= ๑,๓๘๖,๐๐๐
เบี้ยคณะอนุกรรมการ	๑๘	คน	X	๑,๒๐๐	บาท	X	๙๒๔	ครั้ง	= ๑๙,๙๕๘,๔๐๐
ค่าอาหาร	๑๘	คน	X	๑๒๐	บาท	X	๙๒๔	ครั้ง	= ๑,๙๙๕,๘๔๐
ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม	๑๘	คน	X	๗๐	บาท	X	๙๒๔	ครั้ง	= ๑,๑๖๔,๒๔๐
ค่าเอกสาร	๑๘	ชุด	X	๗๐	บาท	X	๙๒๔	ครั้ง	= ๑,๑๖๔,๒๔๐
รวม									<u>๓,๕๒๖,๒๗๙,๒๘๐</u>

ตาราง ๒ ประมาณการรายจ่ายของกองทุน ๔ ปี ประกอบด้วย

รายการ	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	รวม
(๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ	๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
(๒) ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารกองทุน	๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๑๐๕,๑๑๗,๑๒๐
รวม	๓,๕๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๓,๕๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๓,๕๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๓,๕๒๖,๒๗๙,๒๘๐	๑๔,๑๐๕,๑๑๗,๑๒๐

หน่วย : บาท

๕. แหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ

๕.๑ เงินและทรัพย์สินที่รับโอนมาจากกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

๕.๒ ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

๕.๓ เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็น

๕.๔ เงินค่าปรับเป็นพินัยหรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้

๕.๕ เงินค่าสมาชิกที่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระจ่ายเข้ากองทุน

๕.๖ เงินสะสมที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระจ่ายเข้ากองทุน

๕.๗ เงินสมทบที่ผู้ประกอบการธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน

๕.๘ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน

๕.๙ เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

๕.๑๐ ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

๕.๑๑ เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน

ตาราง ๓ ประมาณการรายรับของกองทุน ปีละ ๓,๙๙๙.๕๐ ล้านบาท ประกอบด้วย

รายรับ									
(๑) เงินค่าสมาชิกของแรงงานอิสระ (เก็บปีละ ๑ ครั้ง)	๑,๐๐๐,๐๐๐	คน	X	๗๒๐	บาท	X	๑	ครั้ง	= ๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐
(๒) เงินสะสมของแรงงานกึ่งอิสระ (เก็บเดือนละ ๓% ของรายได้แต่ไม่เกิน ๔๕๐ บาท/เดือน)	๓๐๐,๐๐๐	คน	X	๔๕๐	บาท	X	๑๒	ครั้ง	= ๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐
(๓) เงินสมทบของผู้ประกอบการธุรกิจแพลตฟอร์ม (เก็บเท่ากับจำนวนเงินสะสมของแรงงานกึ่งอิสระ)	๓๐๐,๐๐๐	คน	X	๔๕๐	บาท	X	๑๒	ครั้ง	= ๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐

รายรับ					
(๔) เงินดอกผลจากการกู้ยืมรายบุคคล (ให้กู้ยืมคนละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๓/ปี)	๒๐,๐๐๐	คน	x	๑,๕๐๐ บาท x ๑ ครั้ง	= ๓๐,๐๐๐,๐๐๐
(๕) เงินดอกผลจากการกู้ยืมรายกลุ่ม (ให้กู้ยืมกลุ่มละไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยร้อยละ ๓/ปี)	๕๐๐	กลุ่ม	x	๙,๐๐๐ บาท x ๑ ครั้ง	= ๔,๕๐๐,๐๐๐
(๖) เงินค่าปรับเป็นพินัย				๕๐,๐๐๐ บาท x ๑๐๐ คดี	= ๕,๐๐๐,๐๐๐

รวม ๓,๙๙๙,๕๐๐,๐๐๐

ตาราง ๔ ประมาณการรายรับของกองทุน ๔ ปี ประกอบด้วย

รายการ	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	รวม
(๑) เงินที่โอนมาจากกองทุน เพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๐	๐	๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐
(๒) ทุนประเดิมที่รัฐบาล จัดสรรให้	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐,๐๐๐
(๓) เงินค่าสมาชิกของ แรงงานอิสระ	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒,๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐
(๔) เงินสะสมของแรงงาน กึ่งอิสระ	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๖,๔๘๐,๐๐๐,๐๐๐
(๕) เงินสมทบของผู้ ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๖,๔๘๐,๐๐๐,๐๐๐
(๖) เงินดอกผลจากการ กู้ยืมรายบุคคล	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐
(๗) เงินดอกผลจากการ กู้ยืมรายกลุ่ม	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐
(๘) เงินค่าปรับเป็นพินัย	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๔,๑๑๑,๕๐๐,๐๐๐	๔,๐๗๙,๕๐๐,๐๐๐	๔,๐๕๙,๕๐๐,๐๐๐	๔,๐๓๙,๕๐๐,๐๐๐	๑๖,๒๙๐,๐๐๐,๐๐๐

ทั้งนี้ แหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการเป็นทุนหมุนเวียนที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีประมาณการรายรับ ๔ ปี เริ่มตั้งแต่จัดตั้งกองทุน รวมเป็นเงิน ๑๖,๒๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันสองร้อยเก้าสิบล้านบาทถ้วน) แบ่งเป็น

๑. เงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้าน จำนวน ๑๒ ล้านบาทในปีแรก (ข้อมูล ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕๔ มีจำนวน ๑๒,๘๘๘,๔๑๓ บาท)

๒. ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ จำนวน ๒๘๐ ล้านบาท

๓. ประมาณการรายรับ ปีละ ๓,๙๙๙.๕ ล้านบาท (รายละเอียดตามตาราง ๓) รวม ๔ ปี เป็นเงิน ๑๕,๙๙๘ ล้านบาท เมื่อนำมารวมกับเงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านและทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ จะมีรายรับรวม ๔ ปี เป็นเงิน ๑๖,๒๙๐ ล้านบาท (รายละเอียดตามตาราง ๔)

โดยหลักการและเหตุผลในการประมาณการรายรับให้มีความสอดคล้องกับรายจ่าย เพื่อความมั่นคงทางการเงินของกองทุนฯ ทั้งนี้ ประมาณการรายจ่ายมีจำนวนปีละ ๓,๕๖๖.๒๘ ล้านบาท (รายละเอียดตามตาราง ๑) รวม ๔ ปี เป็นเงิน ๑๔,๑๐๕.๑๒ ล้านบาท (รายละเอียดตามตาราง ๒) จะเห็นได้ว่า รายรับของกองทุนมีจำนวนมากกว่ารายจ่าย ปีละ ๔๗๓.๒๒ ล้านบาท รวม ๔ ปี เป็นเงิน ๑,๘๙๒.๘๘ ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินที่โอนมาจากกองทุนเพื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านและทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ รายรับของกองทุนมีจำนวนมากกว่ารายจ่าย รวม ๔ ปี เป็นเงิน ๒,๑๘๔.๘๘ ล้านบาท

สำหรับเงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ ๔ ปี จำนวน ๒๘๐ ล้านบาท แบ่งเป็น ๑๐๐ ล้านบาทในปีแรก ๘๐ ล้านบาทในปีที่สอง ๖๐ ล้านบาทในปีที่สาม และ ๔๐ ล้านบาทในปีที่สี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำรองค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการและเตรียมความพร้อมในการจัดสวัสดิการทางสังคมให้กับแรงงานอิสระที่เป็นสมาชิกกองทุน กรณีที่ยังไม่มีรายได้ยื่นเข้ากองทุน ซึ่งจะเห็นได้ว่าทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้มีจำนวนลดลงทุกปี เนื่องจากประมาณการรายรับของกองทุนสอดคล้องกับรายจ่ายและมีความมั่นคงด้านการเงินมากขึ้นทุกปี

๖. ประโยชน์ที่จะได้รับ

(๑) แรงงานอิสระ เข้าถึงแหล่งทุนกู้ยืมสำหรับประกอบอาชีพ รวมถึงมีทุนเพื่อเข้าถึงการประกันภัย และสิทธิประโยชน์ทางสังคมที่เหมาะสม อันจะเป็นการสร้าง ความมั่นคงทางด้านแรงงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

(๒) หน่วยงานของรัฐ สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน นิติบุคคล หรือบุคคล มีแหล่งเงินทุนและงบประมาณ ในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ทั้งในมิติโอกาสในการประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะฝีมือ การคุ้มครองสภาพการทำงานที่เหมาะสม และการสร้างหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง

๗. กรณีการดำเนินการก่อให้เกิดความสูญเสียรายได้ของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐให้จัดทำประมาณการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

๗.๑ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านเศรษฐกิจ

(๑) จากข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี ๒๕๖๕ พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนประชากร จำนวน ๖๖.๐๙ ล้านคน โดยเป็นผู้มีงานทำ ๓๙.๖ ล้านคน เป็นแรงงานนอกระบบหรือแรงงานอิสระ ๒๐.๒ ล้านคน (ร้อยละ ๕๑.๐ ของผู้มีงานทำ) แรงงานนอกระบบหรือแรงงานอิสระของไทยมากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานในภาคเกษตร และที่เหลือทำงานนอกภาคเกษตร ซึ่งส่วนมากเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ทำอาชีพค้าปลีกและบริการด้านอาหาร อาทิ พ่อค้าแม่ค้าตามร้านขายของชำ ร้านค้าออนไลน์ หาบเร่แผงลอย ฯลฯ โดยแรงงานกลุ่มดังกล่าวต้องเผชิญกับปัญหาอย่างน้อย ๓ ประการ คือ ปัญหาจากการทำงาน ปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน โดยผลการสำรวจความต้องการการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐของแรงงานกลุ่มดังกล่าว พบว่ามีความต้องการช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐในด้านหลักประกันชีวิต และการเข้าถึงแหล่งรายได้หรือเงินทุนเพื่อพัฒนาต่อยอดอาชีพของตนเองและดำรงชีวิตประจำวัน แต่ด้วยลักษณะการทำงานที่ไม่เป็นระบบ ทำงานไม่ประจำ ทำให้สถาบันการเงินที่ปล่อยสินเชื่อมองว่าเป็นผู้มีรายได้ไม่มั่นคงจึงไม่ได้รับสินเชื่อ หรือความช่วยเหลือด้านการเงิน ดังนั้น สภาพและบริบทของแรงงานอิสระในประเทศไทย นอกจากจะต้องเผชิญกับปัญหาจากการทำงาน ปัญหาความไม่ปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งไม่ได้รับความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาย่างตรงจุด อีกทั้งยังต้องเผชิญกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมด้วย ทำให้เกิดความยากลำบากเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ซึ่งปัญหาและอุปสรรคเหล่านี้ควรได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างเร่งด่วน

(๒) การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระจึงเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่มีอุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งทุนของภาคเอกชน มีทุนกู้ยืมสำหรับการประกอบอาชีพ ให้มีศักยภาพในการทำงาน มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ที่เพียงพออย่างเท่าเทียมกับแรงงานในระบบ

๗.๒ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านสังคม

การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้รูปแบบอาชีพเปลี่ยนแปลงไป เกิดอาชีพอิสระใหม่ ๆ อย่างเช่นอาชีพกลุ่ม Platform Worker ที่ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ ในการประกอบอาชีพ อาทิ แม่บ้าน บริการขนส่ง ผู้โดยสาร บริการส่งสินค้าและอาหารออนไลน์ และอาชีพต่างๆ อีกมากที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยเป็นการทำงานตามสัญญาจ้างที่ตกลงกันเป็นชิ้น มีการทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานร่วมกัน ทำให้แรงงาน

ขาดความมั่นคงในอาชีพ ส่งผลให้เกิดแรงงานอิสระมากขึ้น ดังนั้นหากรัฐบาลไม่มีกลไกในการดูแล ส่งเสริม คัดกรอง และพัฒนาที่เหมาะสม เพื่อให้แรงงานอิสระมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้เพียงพอแล้ว มีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นปัญหาและภาระให้กับสังคมอย่างไม่สิ้นสุด การมีกองทุนฯ จะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้แรงงานอิสระเหล่านี้เข้าถึงแหล่งทุนที่ใช้ในการประกอบอาชีพ มีสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสม สามารถทำงานมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัว เป็นกำลังคนคุณภาพของประเทศต่อไป

๗.๓ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงิน

(๑) ความเหมาะสมในการประมาณการค่าใช้จ่ายของทุนหมุนเวียนมีสมมติฐานเป็นที่ยอมรับและตรวจสอบได้ และครอบคลุมรายการต่าง ๆ ครบถ้วนหรือไม่

การประมาณการค่าใช้จ่ายมีความเหมาะสม เป็นที่ยอมรับและตรวจสอบได้ โดยมีรายการค่าใช้จ่ายเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระครอบคลุมทุกรายการที่จำเป็น ประกอบด้วย ค่าสนับสนุนโครงการหน่วยงานต่างๆ เงินกู้ยืมรายกลุ่ม รายบุคคล เงินประกันกลุ่ม และค่าใช้จ่ายในการบริหารโครงการ

(๒) ความเหมาะสมของรายรับและแหล่งที่มาของรายรับให้พิจารณาว่ามีความพร้อมหรือความเป็นไปได้ในการจัดหาหรือไม่ ประมาณการของรายรับที่ตั้งไว้มีความครบถ้วนและสมแก่เหตุผลหรือไม่ รวมทั้งให้พิจารณาถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่สามารถประมาณการออกมาเป็นรูปตัวเงินได้

แหล่งที่มาของรายรับหลัก จะมาจากเงินค่าสมาชิกของแรงงานอิสระที่จะต้องจ่ายเข้ากองทุนเป็นรายปี ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินเจ็ดร้อยยี่สิบบาทต่อคนต่อปี หรือวันละไม่เกิน ๒ บาท ซึ่งเป็นอัตราที่ได้รับการพิจารณาเห็นของแรงงานอิสระแล้วเห็นว่าเป็นอัตราที่เหมาะสมและมีความสามารถในการจ่ายได้ เงินสะสมของแรงงานอิสระที่จะต้องจ่ายเข้ากองทุนร้อยละ ๓ ต่อเดือน แต่ไม่เกิน ๔๕๐ บาทต่อเดือน และเงินสมทบของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มที่จะต้องจ่ายเข้ากองทุนในอัตราเดียวกันกับแรงงานอิสระ รวมถึงรายได้จากดอกผลที่ให้แรงงานอิสระกู้ยืมเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ โดยมีประมาณการรายรับปีละ ๓,๙๙๙.๕ ล้านบาท ดังนั้น ประมาณการรายรับดังกล่าวจึงมีความครบถ้วนและเหมาะสมแก่เหตุผล เนื่องจากสอดคล้องกับวงเงินที่กองทุนใช้ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ เช่น การให้แรงงานอิสระกู้ยืมเพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ หรือเป็นงบประมาณเพื่ออุดหนุนหรือว่าจ้างหน่วยงานของรัฐ สมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน นิติบุคคล หรือบุคคล ในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ทั้งในมิติโอกาสในการประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะฝีมือ การคุ้มครองสภาพการทำงานที่เหมาะสม และการสร้างหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง ที่กำหนดไว้ปีละ ๓,๕๒๘.๓๖ ล้านบาท อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของกองทุนในที่สุด

(๓) หากไม่มีการจัดตั้งกองทุนฯ มารองรับ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณปกติมาเพื่อใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระในวงเงินที่ไม่แตกต่างจากการได้รับจัดสรรจากกองทุนฯ ทั้งนี้ การจัดตั้งกองทุนฯ เป็นไปตามข้อเรียกร้องของกลุ่มแรงงานอิสระที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินเพื่อให้มีทุนในการประกอบอาชีพได้ ซึ่งการที่แรงงานอิสระมีสิทธิ์เข้าถึงแหล่งเงินทุนจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ ทำให้มีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนมีหลักประกันทางสังคมและความมั่นคงในชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน พันธิตความยากจนตามนโยบายรัฐบาล